

Holiny se zazelenaly miliony stromků

Boj s pandemií mediálně zastínil jiný boj – zápas lesníků s kůrovcovou kalamitou. Lýkožravý brouk sice zmizel z televizních obrazovek, ve smrkových lesích ovšem dál dělá paseku. Přestože již dvakrát kvůli epidemiologickým opatřením padl termín na zalesňování holin na Ondřejníku se školáky, hory se znovu zelenají. Biskupské lesy do zalesnění investovaly miliony. Lesní dělníci a brigádníci vysadili 1 700 000 sazenic nových stromků na ploše 250 hektarů.

„Vykácená holina neznamená zkázu a prázdnotu. Les tam ve skutečnosti už je, mladý a nízký, to jen my jej nevidíme...“, říkal vždy jednatel Arcibiskupských lesů a statků Olomouc Petr Skočdopole, který krátce před svými 50. narozeninami letos v červnu náhle zemřel. Jeho slova potvrdil ředitel Biskupských lesů Libor Konvičný, jehož náhlý odchod kolegy z Olomouce hluboce zasáhl. „Ano, les tady byl, je a bude. Otázka je, jaký bude. Naší snahou je, aby na tom místě byl les, který bude naplňovat nejen funkci hospodářskou, ale také klimatickou a rekreační,“ vysvětluje ředitel Biskupských lesů.

Cestou k naplnění těchto kritérií je osazení lesa širokou druhovou skladbou dřevin, která zaručí jeho odolnost. „Holiny po kalamitní těžbě osazujeme 50–60 % bukem, z dalších dřevin to jsou jedle, borovice, modřín, javory, olše, lípy. Celkem je to dvanáct druhů. Najdeme mezi nimi i třešeň,“ popisuje

obnovu lesů v majetku diecéze ředitel Biskupských lesů Libor Konvičný. Ovocné stromy se do lesa vysazují z estetického hlediska i jako zdroj potravy pro ptactvo. „Les slouží kromě hospodářské funkce také k rekreaci a pohled na kvetoucí třešeň v lese je prostě krásný. Nic nekvete tak, jak třešeň,“ říká ředitel Konvičný a dodává, že širší druhová skladba přivádí do lesa více života.

Mezi dvanácti druhy nových dřevin můžete v Biskupských lesích najít také třešeň.

Důkazem zdravého životního prostředí je podle lesníků také to, že se do našich hor vrací velké šelmy, které v minulém století z lesů zmizely. „Vrací se druhy, které dříve vyhynuly. V lese se objevuje vlk, rys nebo medvěd,“ upozorňuje Konvičný. Potkat medvěda v Beskydech je však stále vzácnost. Pokud se to někomu přesto stane, měl by zachovat klid, nedívat se mu do očí a couvat. Příjemý

pohled do očí si šelma může vyložit jako záměr k útoku a reagovat protiútokem. Člověk by měl spíše předstírat, že jej nevidí, mluvit klidným hlasem a pomalu se vzdalovat. „Neutíkejte!“ radí server www.selmy.cz, který se třem druhům šelem na území republiky podrobně věnuje.

V lese se kromě divočáků v posledních letech výrazně rozmnožili vlci. Strach z člověka a neomezený lov tato zvířata v minulosti zcela vytlačil. Generace dětí z konce 20. století zná vlka jen z pohádky o Karkulce nebo ze zoo. Dnes na vlčí smečku mohou narazit nejen skauti. „Vlk se začíná množit. Nemá přirozeného nepřítel. Na rozdíl od medvěda nebo rysa žije ve smečkách. V minulosti jej ohrožoval člověk, který jej neomezeně lovil. Dnes je vlk chráněný a začíná s ním být problém,“ konstatuje zkušený lesník. Jeho slova potvrzují množící se útoky na hospodářská zvířata. Z lidí má však respekt stejně jako rys nebo již zmíněný medvěd. „Všechny tři druhy našich velkých šelem jsou většinou velmi plachá zvířata a člověku se snaží raději vyhnout, stejně jako ostatní divoká zvířata. Po staletích pronásledování a zabíjení ze strany lidí instinktivně vědí, že člověk pro ně znamená velké nebezpečí,“ uklidňuje veřejnost portál, který se specializuje na informace o šelmách.

Pavel Siuda